Р Е Ш Е Н И Е
№ 2671

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**
в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова
ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова
Ралица Романова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ДИМИТРОВ, като разгледа дело номер **9605** по описа за **2013** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), управление „Осигурителен надзор", чрез процесуалния представител юрисконсулт Слави Н., срещу Решение от 09.08.2013г. на Софийския районен съд, НО, 115–ти състав, постановено по НАХД № 21244/2012г. С решението е отменено издаденото от заместник – председател на КФН, ръководещ управление „Осигурителен надзор" Наказателно постановление (НП) № Р-10-631/19.10.2012 г., с което на Пенсионноосигурителна компания (П.) Д.-Родина АД е наложено административно наказание „имуществена санкция", в размер на 10 000 лева, на основание чл. 351, ал. 2 във връзка с чл. 351, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), за нарушаване изискването на чл. 186а, ал. 1, вр. ал. 2 КСО – непредставяне в КФН, в 20-дневен срок (до 20.08.2012 г.) на „Справка за инвестиране на активите на ПОД в акции и права", към дата 31.07.2012г.

С касационната жалба решението се оспорва като неправилно, постановено при нарушение на материалния и процесуалния закон - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1-3 от НПК. Изложени са подробни съображения относно неправилността на формулирания от Софийски районен съд извод за наличие на

маловажен случай. На следващо място касаторът е развил подробни доводи за безспорната установеност на нарушението, за която е наложена административна санкция.Изразено е искане оспореното решение на Софийски районен съд да бъде отменено като неправилно и да бъде постановено друго, с която се потвърждава наказателното постановление.

Ответникът, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Б. оспорва жалбата, с искане същата да бъде приета за неоснователна и да бъде оставено в сила решението на Софийски районен съд.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд – София град, като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Първоинстанционният съд е приел фактическата обстановка, отразена в акта за установяване на административно нарушение (АУАН) и в НП, а именно, че от страна на П. Д.-Родина АД „Справката за инвестиране на активите на пенсионноосигурителното дружество в акции и права", към 31.07.2012г. е била подадена след определения с чл. 186а, ал. 1 КСО срок – вместо до 20.08.2012г., на 31.08.2012г. Констатирано е, че пропускът за подаването на справката е отстранен от дружеството 11 дни след срока по чл. 186а от КСО – веднага след като дружеството е било уведомено от КФН за това. Обсъдени са направените пред СРС възражения от двете страни. Прието е, че в съответствие с ТР №1/2007г. по т.н.д. № 1/07г. на ВКС и чл. 28 от ЗАНН е налице „маловажен случай", след като са обсъдени срокът на забавата, липсата на доказателства за вредни последици и отстраняването на нарушението веднага след уведомяването от КФН.

Така постановеното решение е правилно като краен резултат, но по изложените по-долу съображения.

Нормата на чл. 186а, ал. 1 КСО, нарушаването на която е вменено на П. Д.-Родина АД е част от съдържанието на Глава петнадесета: „Счетоводство и отчет", и задължава пенсионноосигурителните дружества и пенсионноосигурителни фондове да представят на заместник-председателя на комисията месечния си отчет и месечни отчети на управляваните от него фондове за допълнително задължително пенсионно осигуряване, в срок до 20 дни след края на всеки месец, като ал. 2 пояснява, че месечният отчет включва: финансов отчет, със съдържанието по чл. 26, ал. 1 от Закона за счетоводството (счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите, отчет за паричните потоци, отчет за собствения капитал) и приложения. Нормата на чл. 185, ал. 2 КСО оправомощава заместник-председателя на КФН да определя вида, формата и съдържанието на отчетите и на приложенията към тях, които се представят пред Комисията от дружествата за допълнително пенсионно осигуряване. В НП е посочено, че на основание чл. 185, ал. 2 КСО справката е била утвърдена с Решение № 420-ПОД/18.10.2003г. на заместник-председателя на КФН, изменено последно с Решение № 1069-ПОД от 22.12.2009г. и представлява приложение, по смисъла на чл. 186а, ал. 2 КСО, към месечния отчет. Следователно, несвоевременното представяне само на справката не може да бъде приравнено на непредставяне на месечния отчет

като цяло. Нарушение на разпоредбата на чл. 186а, ал. 1 от КСО от страна на пенсионноосигурителното дружество ще бъде осъществено тогава, когато последното не представи в срок до 20 дни след края на всеки месец отчета си, който, според ал. 2 включва: счетоводен баланс, отчет за приходите и разходите, отчет за паричните потоци, отчет за собствения капитал) и приложения. Непредставянето в посочения срок на „Справка за инвестиране на активите на ПОД в акции и права", която е само част от приложенията към отчета, не означава, че не е изпълнено задължението по чл. 186а, ал. 1 от КСО, поради което и не е основание за ангажиране на административнонаказателна отговорност.

Санкционната разпоредба на чл. 351, ал. 2 КСО, въз основа на която е наложено наказанието е обща и предвижда имуществена санкция в размер от 10 000 лв. до 50 000 лв. за юридическите лица, извършили съответното нарушение на разпоредбите на Част втора или Част втора „а". Двете части на КСО обхващат множество разпоредби - от чл. 120а до чл. 343ж. Предявеното на ответника административнонаказателно обвинение е за това, че като юридическо лице, е извършил нарушение на чл. 186а, ал.1 от КСО. Поради това, че непредставянето на справката, представляваща приложение съгласно Решение № 420-ПОД/18.10.2003г., изменено с Решение № 1069-ПОД от 22.12.2009г. не е равнозначно на непредставяне на месечен отчет, Софийският районен съд неправилно е приел, че в конкретния случай става въпрос за „маловажен случай" съгласно чл. 28 от ЗАНН. Този въпрос, поради липсата на нарушение не е следвало да бъде обсъждан. По същество отмяната на НП № Р-10-631/19.10.2012 г. е правилна, но поради различните мотиви, изложени от настоящата съдебна инстанция.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2, пр. 1 от АПК вр. с чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, VII-ми касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 09.08.2013г., постановено от Софийски районен съд, НО, 115–ти състав, по НАХД № 21244/2012 г.

Решението е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.